

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De toleratis à Christo in domo Caiphæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Et impropere nobis peccata legis. Et filium Dei se nominat, morte turpissima condemnemus eum. Quò doloris sensu iniustissimam hanc ex malitiosissimâ mente prolatam mortis sententiam exceperit Dominus, scrutans corda & renes, eorumque salutem tam ardentè desiderans! quantò nihilominus humilitatis, mansuetudinis, amoris excessu tanquã de manu amantissimi Patris acceptãrit; idque ex gratuitâ misericordia, ut nos ab æternæ mortis sententia liberaret. Admirare, gratias age, imitare.

VI. *De toleratis à Christo in domo Caipha.*
Matth. 26.

I. **P**ostquam Filius Dei tanquam blasphemus, & reus mortis à concilio condemnatus, quinque insignibus contumelijs est affectus. 1. conspuerunt in diuinam faciem eius ipsi Seraphinis tam venerabilem, & quidẽ vilissimi & improbissimi homunciones, de quibus meritò queritur: *Abominantur me, & faciem meam conspuere non verentur, quod passim heu imitantur tot peccatores!*

Porrò agnus mansuetissimus hæc
omnia

omnia foedissimè sputa singulari modestia & vultûs serenitate excipiebat, implens illud: *Faciem meam non auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me.* Isa. 50.

2. Velant benedictam faciem eius, qui est splendor gloria Patris, & figura substantia illius, vt proteruius illi illuderent, vt etiam faciunt nonnulli Dei præs-

sentis & cuncta cernentis immemores, dicentes, si non verbo, saltem facto. *Nubes latibulum eius, nec nostra considerat.* 3. Colaphis, alapis, palmis eum ceciderunt & contuderunt, & quidem multi certatim, impetuque maximo, quasi ex zelo blasphemiae vlciscendæ, vt impleretur illud: *Dabit percipienti se maxillam, saturabitur opprobrijs:* at ille implens consilium à se datum, percipienti dexteram, præbebat & sinistram. 4. Barbam & capillos ipsi euulserunt, iuxta illud: *Dedi corpus meum percipientibus, & genas meas velentibus* 5. Verbis irrisorijs eidem insultarunt: *Prophetiza nobis Christe, quis est, qui te percussit?* Et alia multa blasphemantes dicebant in eum, quæcunq; infernalis furor suggerebat, implentes illud: *Aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam.* Iob. 16.

Satiati sunt pœnis meis. Hæc omnia tot

ac tanta opprobria ac tormenta, qua externa vultus tranquillitate, quo interno humilitatis, patientiæ, amoris, zeli honoris æterni Patris & salutis nostræ affectu tolerârit? iugiter præ oculis habens omnium nostrum peccata, desideransque abundè contumeliam per illa diuinæ Maiestati illatam refarcire, nobisque exemplū, quod imitemur, relinquere? Compassio, Gratitude, zelus imitandi tolerantiam tam eximiam omnium iniuriarum & contumeliarum.

II. Tota nocte reliqua arctissimè vinctus à custodibus & ministris, vices subinde mutâtib, prioribus ad quietem sese recipientibus, bonus Iesus totus exhaustus, absque vlla cessatione exagitatus est vsque manè Ipse interea pernoctans in oratione, sublimissimos reuerentię, amoris, resignationis actus erga Patrem, commiserationis & dilectionis erga palantes suos discipulos, omnes Electos, insuper & tortores suos continuabat, omniumque necessitate diuinæ æterni Patris providentię commendabat. Renouandi prædicti affectus.

III. Super hæc omnia plurimum Christum contristauit terna Petri negatio, quam

quam enim acerbo intimi doloris sensu indoluerit se ab eo, quem caput Ecclesiae designarat, qui paulò ante praereliquis feruentius se ad mortem seculum subeundam obtulerat, ter negari:

1. Simpliciter.
2. Addito iuramento.
3. Cum adiuncta insuper execratione.

Quam meritò ingemiscens dixerit. *Iob. 19.*

Quem maximè diligebam, auersatus est me. Inquilini domus mea sicut alienum habuerunt me; & quasi peregrinus fui in oculis eorum. At quam benigna est misericordia amantissimi Magistri, errantem discipulum non auersantis, sed benignè respicientis, & cor eius ex malorum conuersatione excoecatum & induratum sic illuminantis, & emollientis, vt lapsus sui grauitatem clarè agnosceret, & continuò egressus foras amarè flens lacrymis expiaret, imò tota vita expiare non cessaret. O quanta abyssus humanae fragilitatis! At quantò maior diuinæ benignitatis! Quam meritò ergo humilis compunctio, & filialis fiducia erga Deum infinitæ benignitatis cum zelo ei per omnia perfectè placen-

di frequen-
tanda?